

Na de berichtgeving van de afgelopen weken lijkt één ding duidelijk: er komt een economische teruggang in de Verenigde staten. Of dat een milde recessie of een diepe depressie zal worden is nog niet bekend. De ingrediënten voor iets heftigs zijn in ieder geval, met verdere teruggang van de onroerend goed markt, te verwachten extra bijstellingen van de krediet-risico's en afnemende consumentebestedingen volop voorhanden. Niet voor niets heeft een woordvoerder van Goldman Sachs gewaarschuwd voor veel meer slechte leningen in het systeem. De hefboomwerking van securisaties op de balansen van banken kan nog niet eerder aanschouwde proporties gaan krijgen.

De positie van de FED c.q. Ben Bernanke is weinig benijdenswaardig. Hij kan het, wat hij ook zal doen, eigenlijk niet meer goed doen. Zijn speelruimte is verdwenen. Als hij de verlamme inflatie, die zich door de zwakke dollar als een veenbrand verspreidt in de VS, wil gaan bestrijden dan moet de geldkraan dicht, dus de rente omhoog. Daardoor zal de teruggang van de economie worden versterkt met alle gevolgen van dien voor werkgelegenheid, welvaart etc. Als hij daarentegen de rente verlaagt om de economie te stimuleren, dan zet hij de bijl aan de wortel van de internationale monetaire stabiliteit en de positie van de dollar. De inflatie die dan gaat ontstaan zal wel de schulden van de VS decimeren, maar de lange termijn gevolgen zullen ontwrichtend zijn. De aan die ontwikkelingen ten grondslag liggende geldcreatie zal bovendien de belangrijkste randvoorwaarde zijn voor meer en gevaarlijker (geld) bubbles in de nabije toekomst.

Uitgaand van het gegeven van de nakende presidentsverkiezingen in de VS denken velen dat de "onafhankelijke" FED, ondanks de alombekende gevaren daarvan, zal overgaan tot een verlaging van de rente. Een economie in een depressie, dus in een staat van onreddering achterlaten zal immers zeker betekenen dat er ditmaal geen republikein in het witte huis belandt. De familie Clinton heeft nu eenmaal een beter track record als het aankomt op het op orde brengen en houden van een economie en Bush is niet de eerste republikein die (met belastingcadeaus en oorlog) de dollar, de staatsschuld en de gehele economie in de gevarezone wist te brengen.

De reactie van de beurzen op de situatie is verschillend maar wel typerend voor de gang van zaken de laatste tijd. In Europa is in de meeste indexen duidelijk dat de lange opwaartse trend op springen staat. De Grafieken van de AEX en de Europese top 100 fondsen spreken duidelijke taal. Een zelfde beeld (of nog somberder) komt naar voren uit de CAC40 en de BEL20. Alleen de Duitse DAX blijft een positieve uitzondering. Alarmerend is het verloop van de differentiële MACD onder de koersgrafiek. De (neerwaartse) snijpunten met de nullijn gaan doorgaans vooraf aan een lange periode van dalende noteringen. De laatste keer dat dit fenomeen zich voordeed was in het jaar 2000.

In de VS zijn de beurzen minder negatief gestemd dan in de oude wereld, lange trends zijn er nog niet in gevaar en de MACD geeft ook nog steeds geen alarmsignaal. Het is niet uitgesloten dat er gerekend wordt op een volgende rentestap van Bernanke. De beurs heeft, zo gaat het gezegde, altijd gelijk, dus wie weet...

Het lijkt een gotspe, maar toch.. een goed 2008.

Vrgr jan a

